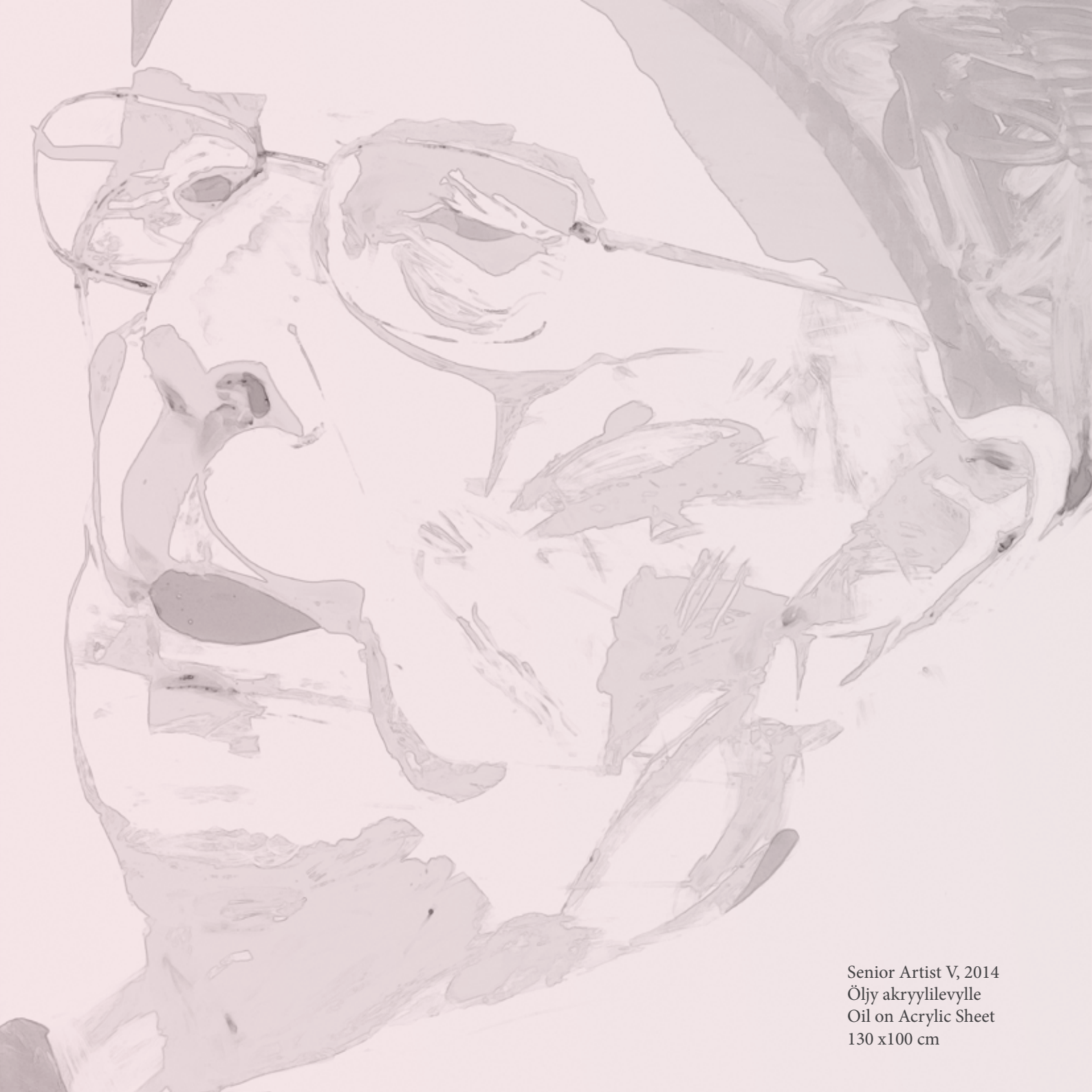




Senioreita ja ikämiehiä
Seniors and Old Men

ERIKA ADAMSSON



Senior Artist V, 2014
Öljy akryylilevylle
Oil on Acrylic Sheet
130 x100 cm

Arjen tenho

Erika Adamssonin snapshot-maalauksia

Mistä tämä kiinnostus pikku yksityiskohtiin: aikatauluihin, tapoihin, aterioihin, asuinhuoneisiin, vaatteisiin? Johtuuko se ”todellisuuden” (”tuon kerran olemassa” olleen aineellisuuden) fantasianomaisesta viehätyksestä? Eikö juuri fantasia aina loihdi esiin ”yksityiskohtaa”, pienen pientä yksityistä näkyä, johon voi helposti sijoittaa itsensä?”

Roland Barthes, 1973



Senior Artist IV, 2014
100 x 130 cm

Ikämiehet ja senioriarki

Oleilua pihakeinussa, lossiin jonottavia miehiä, lastenvaunuja työntäviä naisia. Tutun ja arkisen vihäytys on Turun piirustuskoulusta vuonna 1996 taidemaalariksi valmistuneen Erika Adamssonin (s.1973) tuotannossa pitkäkestoinen mielenkiinnon kohde: proosallisten tilanteiden kuvaamisesta rakentuu taiteilijan ja katsojan välille samastumisen ja kohtaamisen tiloja. Viime vuosina Adamsson on keskittynyt tutkimaan varttuneempien arkea maalaamalla vanhuksia ja vanhainkoti-interiöörejä, ikääntyvien arkiympäristöä. Maalaukset kuten *Adidasmies* (2010) tai *Kahvi-hetki* (2010) katsovat vanhusta hellän hajamielisesti. Nyt teokset tarkkailevat kummastellen aikamme ikämiehiä, sodan jälkeisiä suuria ikäluokkia. Keitä ovat nuo vähäpuheiset miehet, jälleenrakennuksen kasvatit, jyrkät kasvattajat, isät, isoisät, tunteistaan vaitonaiset metsänkävijät ja golfkentän harmaat panterit?

Kotimaisen taiteen historia tuntee hyvin kansankuvauksen tyyppihahmot Akan ja kissan ja Ruokolahden eukot, Kalevala-kuvaston valkopartaiset Väinämöiset ja muotokuvien arvokkaasti vanhenneet merkkihenkilöt, mutta vanhuus ja ikääntyminen aiheena itsessään on maalaustaiteessa yhä nuori tulo-kas. Kuvataiteen historiassa kuvauskohde on kielinyt merkittävydestä ja aiheenvalinta on siksi ollut arvokysymys ja usein poliittinen valinta: kansallismaisemia, sotasankareita, jälleenrakennustyötä tai historian kohokohtia. Nykymaalaustaiteessa aiheeksi käy myös se mikä on henkilökohtaista, arkista tai vaatimatonta. Triviaalin voima on haastanut taiteen historian suuret kertomukset. Adamssonin kuva-aiheiden vernakulaari tuo keskiöön kertomusten täytehahmot, kuvaa tuhlailleen vähäpätöisiä yksityiskohtia ja siirtää takalalle sen mitä on totuttu pitämään huomionarvoisena.

Millaisena taiteilija vanhempiensa ikäpolven miesten arjen kuvaa? Teokset kuljettavat hirvipeijaisiin ja eläkekahveille, seuraavat sivusta miesjoukon tuttavallista äänettömyyttä ja keskeyttävät tuvassa tupakoivat miehet. Arkitematiikka ei silti rajaudu vain kuva-aiheeseen vaan kytkeytyy myös esitystapaan. Teokset pohjautuvat valokuviin, joiden muodot taiteilija muuntaa maalauksen kielelle. Arkisesta valokuvadokumentaatiosta maalauksiin tarttuu tilannekuvan estetiikka – satunnaisia otoksia, keskittämättömiä sommitelmia ja ohikiitäviä hetkiä. Adamssonin maalaukset palautuvat yhä uudelleen representaation, havaitsemisen ja tulkinnan kysymyksiin. Ne tutkivat kuvakulttuureita, leikittelevät lajityypeillä ja sormeilevat kuvauskonventioita. *Suuret ikäluokat* -maalaussarjan (2014) otokset sotien jälkeen syntyneiden menneistä elämänkuluista on poimittu vanhoista mustavalkokuvista. Abstrahoitui-na arkinäkymät etääntyvät unenomaisiksi, muistikuvamaiseksi, tavoittamattomaksi. Vaiettuja sanoja, katkelmallisia kuvaelmia, arjen absurdia teatteria.

Kohtauspintoja

Adamssonin maalauksia kannattaa katsoa myös aivan läheltä. Öljymaali liukuu pitkin sileää pintaa, leviää väripinnoiksi, jättää ekspressiivisiä vetoja ja siroja piirtoja. Taiteilija maalaa ensin läpikuultavan akryylilevyn taustan. Sekoittuvista ja kerrostuvista väreistä maalautuu kääntöpuolelle sattumanvarainen värisommitelma. Edessä maalia on usein vain vähän; maalaukselliset detaljit nostavat värikentistä esiin kasvojen ilmeen, liikkeen tunnun, vaatteiden poimut tai eläimen ruhon materiaalisuuden. Kuten kuvanveistäjä tuo esittävän muodon esille työstämällä kiveä ympäri, Adamssonin maalauksissa kuva kehkeytyy maalijälkien kerrostuessa akryylin pinnoille.

Maalaustaiteen käsitteellisyys voidaan liittää siihen, ettei teos vain kuvaa jotakin aihetta vaan myös esittää näkemyksen siitä mitä maalaus on. Toisin kuin välineen puhtautta tavoitelleen modernistisen maalaustaiteen mediaspesifit pyrkimykset, Adamssonin snapshot-maalaukset häilyvät maalauksen ja valokuvan kohtauspinnoilla. Lähtökohtaisesti välineidenvälisiä teoksia voikin lukea sen itsereflektiivisen tradition jatkumossa, jossa maalauksen määritelmiä on venytetty, horjutettu ja purettu aina edelliseltä vuosisadalta asti. Adamssonin menetelmällä on yhtymäkohtia esimerkiksi richterläisiin valokuvamaalauksen strategioihin tai 1970-luvun hyperrealismiin, jossa valokuvasta todellisuuden hahmottamisen keinona tuli maalausten aihe. Muun muassa Richard Estesin maalaukset kuvasivat todellisuutta juuri niin kuin valokuva sen tallentaa. Adamsson sen sijaan lisää mustavalkovalokuviin visuaalista informaatiota: värejä, epätarkkuuksia, suuremman koon, uusia fokuksia – pieniä, pistävän nautinnollisia yksityiskohtia. Merkitykselliseksi nousee miten kuva maalausprosessissa muuntuu.

Tuttuus

Tilassa, jonka kalusteet tuntuvat paljastavan jokakodin olohuoneeksi, *Arvo* (2014) istuu sohvalla pukuun pukeutuneena ja viinilasi edessään. *After Eight* (2014) kuvaa voipuneen oloista miestä pöydän ääressä ruokailemassa. Adamssonin koruttomissa arkikuvissa on tunnistavinaan totuuden piirteitä ja kuitenkin maalauksista puuttuu valokuvan varmuus, Roland Barthesin luonnehtima dokumentoiva ”näin-on-ollut”. Todenmukaisuuden vaikutelman teoksissa voi johtaa kuvien tulkintaa ohjaaviin opittuihin malleihin ja kuvauskonventioihin. Valokuvatutkimuksessa kuvan tuttuutta on selitetty muun muassa arkiston käsitteellä. Arkisto voi olla fyysinen kuvakokoelma, mutta myös katsojan muisti- ja mielikuvien joukko, jonka pohjalta kuva tunnistetaan tietyn kuvatyy-

pin mukaiseksi, tai siitä poikkeavaksi. Adamssonin maalaukset kuljettavat mukanaan kotoisan valokuvadokumentaation ja amatöörivalokuvan helposti samastuttavaa arkistoa. Silti niiden tuttuus usein myös säröilee.

Muotokuvamaalauksen päämääränä pidettiin pitkään mallin yksilöllisen olemuksen tallentamista. Teokset alleviivasivat siksi usein näköisyyttä, kuvauskohteen henkisiä ominaisuuksia tai yhteiskunnallista asemaa. Myös monet Adamssonin teoksista ovat saaneet aiheensa taiteilijan lähipiiristä. Ne tuntuvat silti vaeltelevan enemmän yksilöityjen muotokuvien ja yleistettävien henkilökuvien rajamaastossa. *Arvo*, *After Eight*, *Seppo* (2014) tai *Veljekset* (2014) karakterisoivat ikääntyvää miestä elekielen keinoin, etsivät ikäpolven olemisen tapaa, kehollisia tyylejä Ikämieskuvien joukossa *Senior artist* -sarja (2014) on kunni-anosoitus maalarikollegalle Aaron Hiltuselle. Samalla se on oodi iättömyydelle, pitkään ikään ehtineen ekspressionistin vanhenemattomalle mielenlaadulle.

Kehonkieli on Adamssonin maalauksissa myös merkityksen ambivalenssin, monitulkintaisuuden väline. Muotokuvan ikonografiassa kuvauskohteen asemasta on kerrottu kuvakulmilla ja asennoilla. Kokovartalokuva tuottaa katsojaan etäisyyttä, kun taas puolivartalokuva tai istuva asento sallivat katsomisen tasa-arvoisemmin lähietäisyydeltä. Vaikka Adamssonin teoksissa ikämiehiä katsotaan usein aivan lähituntumasta yksityisissä, kotoisissa tiloissa, pysyvät kuvien hahmot silti etäisinä ja tavoittamattomina. Ne silmäilevät katsojaa hymyttöminä, viipyvät omissa ajatuksissaan, tähyävät ohi. Tutun ja vieraan, läheisyyden ja etäisyyden jännite tunkee läpi myös *Suuret ikäluokat* -sarjan (2014) maalauksissa. Jäsentyvät ilmetilat ja kasvottomat ihmishahmot häivyttävät perhealbumikuvan tunnun. Kotoisa pakenee, rimpuilee otteesta.

Kirjallisuutta ja lähteitä:

Erika Adamssonin ja kirjoittajan keskustelu 23.5.2014.

Barthes, Roland. 1993. *Tekstin hurma*. Tampere: Vastapaino.

Barthes, Roland. 1985. *Valoisa huone. La Chambre Claire*

Camera Lucida. Helsinki: Kansankulttuuri.

Palin, Tutta. 2007. *Modernin muotokuvan merkit. Kuvia 1800- ja 1900-luvuilta Taidekoti Kirpilässä*. Helsinki: Taidekoti Kirpilä.

Palin, Tutta. 1999. Henkilökuvan arkiston ja kuvataiteen leikkauspisteessä. Jukka Kukkonen & Tuomo–Juhani Vuorenmaa (toim.): *Valoa 1839–1999. Otteita suomalaisen valokuvan historiaan*. Helsinki: Suomen valokuvataiteen museo.

Schwabsky, Barry. 2005. Painting in the Interrogative Mode. *Vitamin P: New Perspectives in Painting*. Oxford: Phaidon Press.

Etäläinen, Suvi-Mari. 2008. Sfumato keittiössäni – Asetelmia Turun kaupungin taidekokoelmasta. *Ajan Ote*. Turku: Wäinö Aaltosen museo.

Senior Artist II, 2014
115x 100 cm



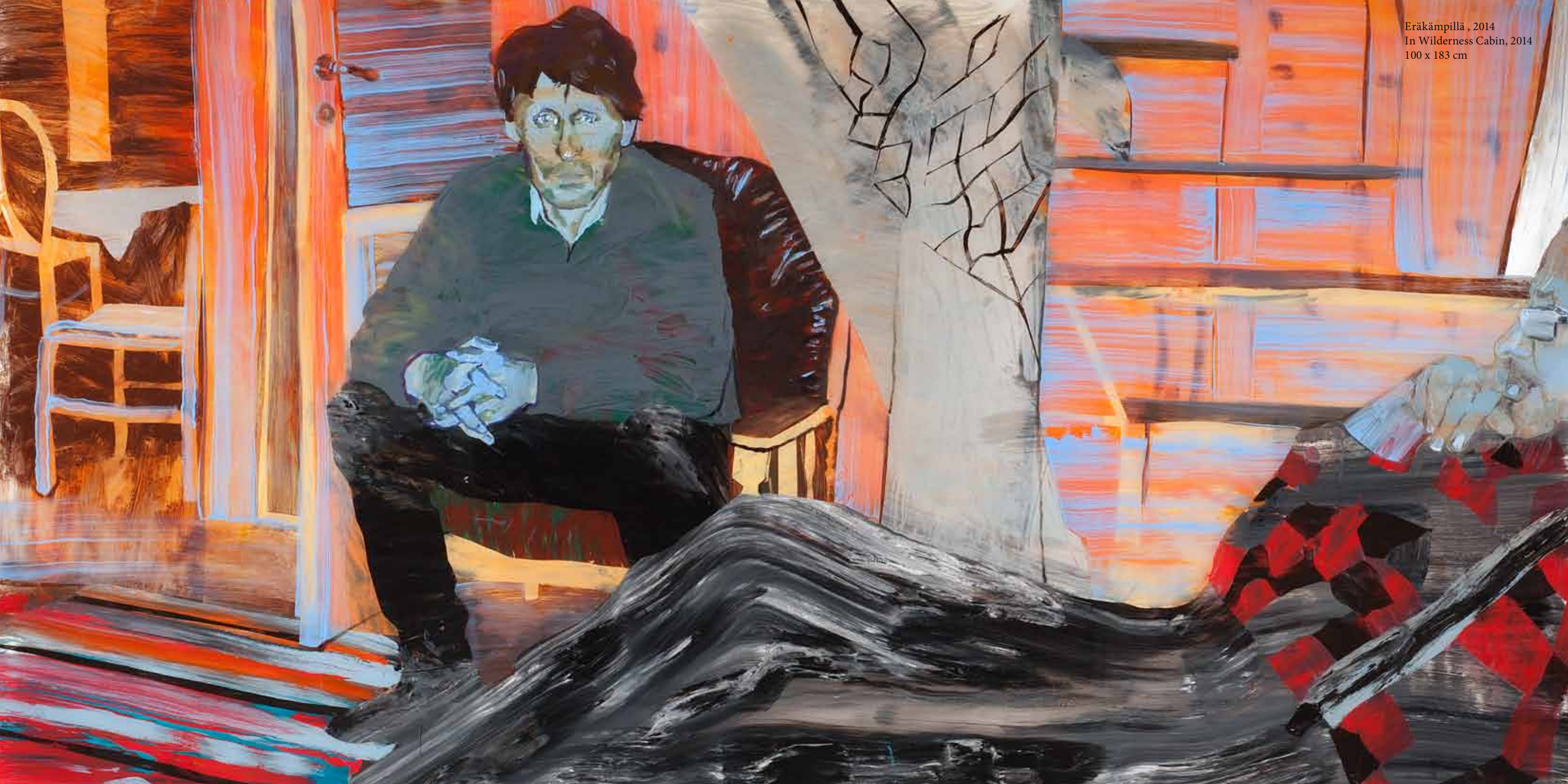
Senior Artist I, 2014
115 x 100 cm



Senior Artist III, 2014
152 x 101 cm



Senior Artist VI, 2014
130 x 100 cm



Eräkämpillä , 2014
In Wilderness Cabin, 2014
100 x 183 cm

Suuret ikäluokat II, 2014
Post-War Generation II, 2014
100 x 100 cm





Suuret ikäluokat I, 2014
Post-War Generation I, 2014
100 x 105 cm



Suuret ikäluokat III, 2014
Post-War Generation III, 2014
115 x 95 cm



Suuret ikäluokat IV, 2014
Post-War Generation IV, 2014
152 x 102 cm



Veljekset IV, 2014
 Brothers IV, 2014
 130 x100 cm



Veljekset I, 2014
 Brothers I, 2014
 130 x 100 cm



Veljekset III, 2014
Brothers III, 2014
130 x 100 cm



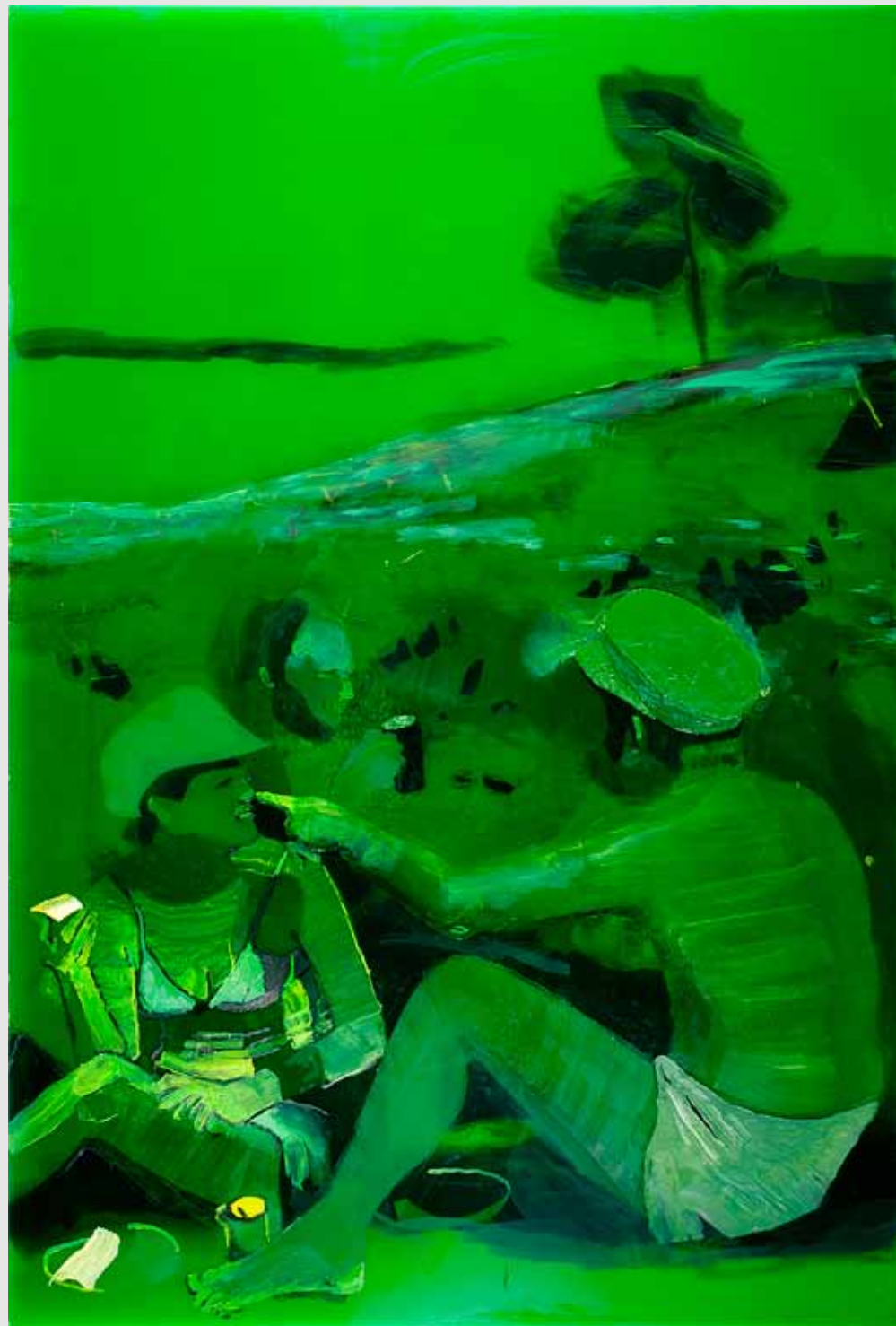
Veljekset II, 2014
Brothers II, 2014
130 x 100 cm



Kaadon jälkeen, 2014
After Elk Hunt, 2014
102 x 150 cm



Lossirannassa, 2014
At Ferry Shore, 2014
97 x 154 cm



Kultainen nuoruus, 2014
Golden Youth, 2014
152 x 103 cm



After Eight, 2014
146 x 103 cm

Automatka, 2014
The Drive, 2014
103 x 153 cm



Arvo, 2014
153x103 cm



Seppo, 2014
153 x 103 cm



Lillstuganissa, 2014
At a little Cottage, 2014
103 x 153 cm

The enchantment of everyday

Erika Adamsson's snapshot paintings

Why this curiosity about petty details: schedules, habits, meals, lodging, clothing, etc.? Is it the hallucinatory relish of 'reality' (the very materiality of 'that once existed')? And is it not the fantasy itself which I can easily take my place?

Roland Barthes, 1973

The old men and the ordinary

A group of men queuing up for a ferry, a young man sitting cozily in the garden, women walking with prams. The fascination for the familiar has been a long-term subject of interest in Erika Adamsson's (b. 1973) artworks; casual, prosy scenes, easy to relate to. In recent years, her paintings have focused on the daily life of senior citizens. Works depicting the interior of retirement homes, such as *Adidasman* (2010) or *Coffee Break* (2010), they look at older people tenderly and absent-mindedly. Now her paintings are examining elderly men. Who are those quiet men, post-war generations brought up during the reconstruction, fierce fathers and grandfathers, gray panthers on the golf course or hunters reticent about their feelings?

In the history of Finnish art the figures of elderly people have often stood for common people or illustrated myths. We are familiar, for example, with the old woman with a cat, the women of Ruokolahti, the gray-bearded figures of Väinämöinen in the Kalevala-imagery, or the dignified portraits of the aged person, but old age itself as a topic is a newcomer to painting. The subjects of paintings shout about their meaning and appreciation. Choosing a subject has therefore been a political question – national landscapes, war heroes, post-war reconstruction, a variety of historical highlights. In contemporary painting, the subject may also be personal, modest or mundane. The strength of the trivial has challenged the grand narratives of art history. Adamsson's paintings offer sideshows, they focus on the insignificant and shifts into the back ground what has been considered important.

How does she depict the everyday life of her father's generation? The paintings convey hunting celebrations and retirement parties, they follow

the friendly silence of a group of men, or interrupt smokers in a cottage. Yet, the mundane does not only stem from what is depicted, but also from the manner of representation. Adamsson's works are based on old photographs that she turns into the language of painting. The snapshot aesthetics of the vernacular photographs stick to the paintings – fleeting moments, occasional shots, off-centre compositions. Adamsson's paintings repetitively turn to the issues of representation, perception, and interpretation. They work imageries, play with genres, and fool around with visual conventions. The *Post-War Generation* -series (2014) represents moments from the past collected from old black-and-white photographs. Abstracted by the painter's strokes they turn into dreamlike, unattainable flashbacks. Unspoken words, fragmentary scenes, an absurd theater of everyday life.

In-between the media

Adamsson's paintings are worth taking a closer look. The oil paint glides along the smooth surface of the acrylic sheet, spreading, leaving expressive strokes and delicate traces. She starts by painting at the background onto the transparent sheet. The paint blends, layers, forming random compositions of color on the reverse side. There is often only a little paint on the front, a few painterly details raising a facial expression, a sense of movement, creases in clothes, or the materiality of a carcass from the color. Like a sculptor carving a form into the stone by moving around and chipping away at a block, in Adamsson's paintings the image emerges when the paint stratifies on the surfaces of the acrylic glass.

A conceptual painting might refer to a work that does not only represent something, but is also a representation of an idea of painting. Unlike the

medium-specific aims of modernist painting that were aimed at the medium's purity, Adamsson's snapshot paintings vacillate between painting and photography. These intermedial works might therefore be read in the continuum of self-reflexive practices in the history of painting that have challenged, stretched, and undercut the definitions of painting ever since the last century. Adamsson's method converges with, for example, Gerhard Richter's strategies of photo painting, or with the photorealist tendencies of the 1970s, focusing on photography as a medium of perceiving reality. Richard Estes' paintings, to name an example, depicted reality in exactly the same mode as photography. Adamsson, for her part, adds visual information in respect to the small black-and-white photographs: a larger size, color, inaccuracies, a different focus – the bliss of painting. How the image alters during the process becomes meaningful.

Familiarity

In a space which the furniture betrays as an ordinary living room, *Arvo* (2014) sits on a sofa, dressed in a suit with a glass of wine in front of him. *After Eight* (2014) depicts a worn-out man having his meal at a kitchen table. In the plain, everyday situations represented, one believes in recognizable traces of truth, yet her paintings lack the certainty of photography defined by Roland Barthes as "that-has-been." The impression of truth falls back into the learned models and conventions of representation that guide interpretation. According to photographic theory, the familiarity of perceived images has been explained with the concept of the archive. An archive might refer to a physical archive of images, but also to a collection of mental images or memories of images, on the grounds of which an image is recognized as being a certain type of image, or as deviating from it. Adamsson's works make up an archive of homely snapshot photographs. Yet, their familiarity often cracks.

Portrait painting used to aim at preserving the unique essence of the model within the painting. It therefore usually emphasized the resemblance, the mental characteristics or the social standing of the person depicted. Many of Adamssons works also draw their subject from her circle of acquaintances. Yet they too seem to blur the boundary between detailed, individual portraits and more generalized descriptions of human figures. *Arvo, After Eight, Seppo* (2014), or *Brothers* (2014) characterize aging men by the means of the gestural, seeking the bodily styles of their generation. Among the depictions of the golden agers, the *Senior artist* (2014) -series pays homage to her colleague painter Aaron Hiltunen. It is also an ode to the agelessness, to the never-ageing mind of the senior artist.

In Adamsson’s paintings, the gestural is also a means of ambivalence. In the iconography of portrait painting, the social status of the model was often expressed by their postures or points of views. A full-body portrait builds up distance from the viewer while a half-body image or a seated position allows a more equal perspective. Even though the elderly men in Adamsson’s paintings are viewed in homely spaces from an intimate distance, they still remain distant, withdrawn. They glance at the spectator unsmilingly or look away deep in their own thoughts. The tension between the familiar and the strange, between proximity and distance, also penetrate the paintings of the *Post-War Generation* -series (2014). Ambivalent expressions and the facelessness of the human figures fade any feeling of the domestic photography. That which once seemed familiar has escaped.

Bibliography

Conversation with Erika Adamsson, the 23th May 2014.

Barthes, Roland. 1990. *The Pleasure of the Text*. Oxford: Blackwell.

Barthes, Roland. 2000. *Camera Lucida. Reflections on Photography*. London: Vintage Books.

Palin, Tutta. 2007. *Modernin muotokuvan merkit. Kuvia 1800- ja 1900-luvuilta Taidekoti Kirpilässä*. Helsinki: Taidekoti Kirpilä.

Palin, Tutta. 1999. Henkilökuvan arkiston ja kuvataiteen leikkauspisteessä. Jukka Kukkonen & Tuomo–Juhani Vuorenmaa (toim.): *Valoa 1839–1999. Otteita suomalaisen valokuvan historiaan*. Helsinki: Suomen valokuvataiteen museo.

Schwabsky, Barry. 2005. Painting in the Interrogative Mode. *Vitamin P: New Perspectives in Painting*. Oxford: Phaidon Press.

Etäläinen, Suvi-Mari. 2008. Sfumato keittiössäni – Asetelmia Turun kaupungin taidekokoelmasta. *Ajan Ote*. Turku: Wäinö Aaltosen museo.

Curriculum Vitae

ERIKA ADAMSSON

Born in Turku 1973. Lives and works inTurku.

STUDIES:

School of Fine Arts in Turku, Finland 1992-1996. Pedagogical Studies in Turku University 2001. Turku Polytechnic, The Arts Academy 2010. BA, University of Turku, Humanistic Faculty/ Department of Art History 2010

SOLO EXHIBITIONS:

Kluuvi Gallery, Helsinki 2014. *Mältinranta Gallery*, Tampere 2014. *tm.Gallery*, Helsinki 2011, 2004. *Å Gallery*, Turku 2011. *Gallery Joella*, Turku 2010. *Gallery Huuto*, Helsinki 2008. *MUU Gallery*, Helsinki 2002. *Turku Art Museum 2000. Ranta-Gallery, Turku 1996.*

GROUP AND COMMON EXHIBITIONS (selection):

Beijing International Art Biennale, China 2012. *Gjutars Gallery*, Vantaa 2012. *Annual Exhibition of the Union of Finnish Art Associations 2012, 2000. eu-art-network, Symposium and Exhibition, Oslip*, Austria 2012. *Wäinö Aaltonen Museum*, Turku 2014, 2010, 2008. *Ars Auttoinen* 2012. *NYT2011, Together*, Raisio and Naantali. *Köysirata-Gallery*, Turku 2008, 2003 and 2000. *Turku Artists Association* 2014, 2013, 2010, 2008, 2007, 2000, 1997. *Turku Artists’ Associations Jubilee Year*, Turku Art Museum, 2009. *Serlachius Museums*, Mänttä 2009. *The Annual Exhibition of Finnish Artists “Youth” 2006*. Gallery Just, Turku 2006. *Finnish Artists Exhibition*, Helsinki 2005 and 2002. *Kunstraum Malerhof*, Voigtholz, Germany 2004. *Turku Artists Association*, Wäinö Aaltonen Museum 2003. *GalleryTitanik*, Turku 2003. *Poriginal gallery*, Pori 2002 and 2000. *Ars Sacra*, Uusikaupunki 2001. *World Festival Art on Paper*, Slovenia 2000. *Åland Islands Museum*, 1999. Art Farm, Sund (Åland islands). *Sirap, kära Åland*, Sottunga and Vårdö (Åland Islands),1999.

COLLECTIONS:

Turku Art Museum. Finnish Art Association. Lars Swanljung Collection. City of Turku. Åbo Akademi Art Collection. The Hospital of Turku Area. State of Finland. Helsinki City Art Museum. Viljo Hurme Foundation.

PUBLIC WORKS:

The City of Turku, Paattinen Elementary School. The Hospital of Turku Area and Third Prize in T-Hospital Art Competition. Turku School of Economics (Parkki). ArsÖ, Velkua

MEMBERSHIPS:

The Union of Finnish Art Associations. Finnish Painters’ Union. The Artists’ Association of Turku.

PROFESSIONAL EXPERIENCE:

Painting lecturer at the Arts Academy of Turku University of Applied Sciences, Finland 1999. Arts teacher at the Swedish Adult Education Center of Turku, Finland 1999.

ARTIST RESIDENCY:

Il Roccolo, Italy (Schleutker Foundation) 2013. Marbella, Spain. (Finnish Artists’ Association) 2012. Grassina, Italy (Finnish Artists’ Association) 2005, 2003. Residency of Viljo Hurme Foundation 2000.

SCHOLARSHIPS:

Finnish Cultural Foundation (Varsinais-Suomi) 2014. Konstsamfundet 2014. Board for Public Display Grants to Visual Artists 2014, 2010, 2008, 2005. Arts Promotion Centre Finland (Varsinais-Suomi) 2014. Arts Council of Finland 2012, 2009, 2007, 2000. Svenska Kulturfonden, travel grant 2012. Arts Council of Finland, travel grant 2012, 2004. Paulo Foundation 2006. City of Turku 2010, 2006. FRAME 2004. Magnus and Ellen Dahlström Foundation 2003. Varsinais-Suomi Regional Art Committee 2011, 2003, 2000, 1999, 1997. Alfred Kordelin Foundation 2011, 2000. Finnish Cultural Foundation 2009, 1997. Milja Aarnio Foundation 1996.

ERIKA ADAMSSON

Syntynyt Turussa 15.2.1973. Asuu ja työskentelee Turussa.

OPINNOT:

Ylioppilaaksi Turussa 1992. Turun Piirustuskoulu 1992-96. Opettajan pedagogiset opinnot 2001. HuK. Turun yliopisto, taidehistoria 2010. Kuvataiteilija AMK, Taideakatemia, Turun Ammattikorkeakoulu 2010.

YKSTYISNÄYTTELYT:

Kluuvin galleria, Helsinki 2014. *Mältinranta*, Tampere 2014. *tm-galleria*, Helsinki 2011, 2004. *Å Galleria*, Turku 2011. *Galleria Joella*, Turku 2010. *Galleria Huuto*, Helsinki 2008. *MUU Galleria*, Helsinki 2002. *Turun taidemuseo*, Studio 2000. *Ranta-galleria*, Turku (Turun piirustuskoulun lopputyönäyttely) 1996.

RYHMÄ- JA YHTEISNÄYTTELYT (valikoima):

Turun Taiteilijaseuran juhlavuosinäyttely, *Å Galleria*, Turku ja Galleria 5, Oulu 2014. *Beijing International Art Biennale(BIAB)*, Kiina 2012. *Galleria Gjutars*, Vantaa 2012. *Suomen Kuvataidejärjestöjen Liiton vuosinäyttely* 2012, 2000. *Ars Auttoinen* 2012. *Wäinö Aaltosen museo* 2014, 2010, 2008. *Turun Taiteilijaseuran vuosinäyttely* 2014, 2013, 2010, 2008, 2007, 2000, 1997. *Eu-art-network, symposium ja näyttely, Oslip*, Itävalta 2012. *NYT2011* Raisio ja Naantali. *Otanta*, turkulaista nykytaidetta, Voipaala 2011. *Köysirata galleria*, Turku 2008, 2003, 2000. Turun Taiteilijaseuran juhlavuosinäyttely, *Turun taidemuseo* 2009. *Serlachius museot*, Mänttä 2009. Nuorten näyttely, *Helsingin taidehalli* 2006. *Galleria Just*, Turku 2006. Suomen Taiteilijain näyttely, *Helsingin Taidehalli* 2005, 2002. *Kunstraum Malerhof*, Voigtholz, Saksa 2004. Turun Taiteilijaseuran juhlavuosinäyttely, *Wäinö Aaltosen museo*, Turku 2003. *Mökkikansaa*, galleria Titanik, Turku 2003. Poriginaali-galleria, Pori 2002, 2000. *Ars Sacra*, Uusikaupunki 2001. *World Festival Art on Paper*, Slovenia 2000. *Ahvenanmaan taidemuseo*, Maarianhamina 1999. *Art Farm*, Sund, Ahvenanmaa 1999. *Sirap, kära Åland*, Sottunga ja Vårdö, Ahvenanmaa 1999.

TÖITÄ KOKOELMISSA:

Turun taidemuseo. Suomen Taideyhdistys. Lars Swanljungin taidekokoelma, Kuntsin museo, Vaasa. Turun kaupungin taidekokoelma. Åbo Akademin taidekokoelma. Turun Yliopistolisen Keskussairaalan taidekokoelma. Valtion taidekokoelma. Helsingin kaupungin taidekokoelma. Viljo Hurmeen säätiö.

JULKISET TEOKSET:

Kohtaamisia Paattisilla, Paattisten koulu, Turun kaupunki. Kädet ja Lähiömaisema, T-sairaala, TYKS. Seinäteos Parkkiin, Turun kauppakorkeakoulu. ArsÖ, Velkua.

JÄSENYYDET:

Taidemaalariliiton jäsen. Suomen Kuvataidejärjestöjen Liitto ry. Turun Taiteilijaseura ry.

OPETUSTYÖ:

päätoiminen tuntiopettaja Turun piirustuskoulu, Taideakatemia, Turku AMK , 1999- . Åbo Svenska Arbetarinstitut, 1999-

TAITEILIJARESIDENSSIT:

Il Rocclo, Italia (Schleutkerin säätiön residenssi) 2013. Marbella, Espanja (Suomen Taiteilijaseura) 2012. Grassinan ateljeetalo, Italia (Suomen Taiteilijaseura) 2005, 2003. Viljo Hurmeen säätiön residenssi, Muurla 2000.

STIEPNDIT JA APURAHAT:

Suomen Kulttuurirahasto, Varsinais-Suomen rahasto 2014. Konstsamfundet 2014. Näyttöapuraha 2014, 2010, 2008, 2005. Taiteen edistämiskeskus (Varsinais-Suomi) 2014. Valtion kuvataidetoimikunta 2012, 2009, 2007, 2000. Svenska Kulturfonden, matka-apuraha 2012. Valtion kuvataidetoimikunta, matka-apuraha 2012, 2004. Paulon säätiö 2006. Turun kaupunki 2010, 2006. FRAME 2004. Magnus ja Ellen Dahlströmin säätiö 2003. V-S taidetoimikunta 2011, 2003, 2000, 1999, 1997. Alfred Kordelinin säätiö 2011, 2000. Suomen Kulttuuri-rahasto 2009, 1997. Milja Aarnion stipendi 1996.

YHTEYSTIEDOT / CONTACT

ERIKA ADAMSSON

erika.adamsson@gmail.com
www.erika-adamsson.com
+358 44 9064996

TEKSTI/TEXT

©RIIKKA NIEMELÄ

Nykytaiteen tutkija
Researcher in Art History

VALOKUVAUS & GRAAFINEN SUUNNITTELU
PHOTOGRAPHY & GRAPHIC DESIGN

©VESA AALTONEN, 2014



Taiteen edistämiskeskus
Centret för konstfrämjande
Arts Promotion Centre Finland

Kuvataiteen näyttöapurahalautakunta
Visningsstipendienämnden för bildkonst
Board for Public Display Grants to Visual Artists

Varsinais-Suomen taidetoimikunta
Egentliga Finlands konstkommission
Arts Council of Varsinais-Suomi



ERIKA ADAMSSON